

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117215751
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117215751.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: GAJOS, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 4022, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 376 981, práv. zast. JUDr. Ondrej Sochorom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Prof. Sáru 3873/44, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: MEDVE, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 4010, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 409 499, na vymozenie pohľadávky vo výške 658,92 eura s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/21/2017 zo dňa 23. júna 2017, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/21/2017 zo dňa 23. júna 2017 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymozenia 658,92 eura s príslušenstvom. Ako exekučný titul pripojil platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Up/38/2017 zo dňa 03.05.2017. V návrhu na vykonanie exekúcie si oprávnený v časti F) „Troy exekúcie - oprávnený“ elektronického formulára uplatnil nárok na troy exekúcie v sume spolu 85,64 eura, pozostávajúce zo súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie v sume 16,50 eura a z trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 69,14 eura. Z odôvodnenia trov vyplýva, že troy právneho zastúpenia oprávnený vyčíslil z tarifnej hodnoty sporu vo výške 939,10 eura, ktorá predstavuje súčet istiny vo výške 658,92 eura, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 160 eur a trov súdneho konania vo výške 120,18 eura. Odmena za dva polovičné úkony právnej služby z tarifnej hodnoty 939,10 eura predstavuje 51,45 eura. Oprávnený si uplatnil nárok na náhradu trov za dva polovičné úkony právnej služby v roku 2017 - prevzatie a príprava právneho zastúpenia v exekučnom konaní a spracovanie návrhu na vykonanie exekúcie, náhradu výdavkov na mieste komunikačné výdavky a miestne prepravné (režijný paušál) vo výške 2 x 8,84 eura.

2. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 54Ek/21/2017 zo dňa 23. júna 2017 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného a to v sume 9,92 eura zamietol. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta je možné vychádzať pri určení tarifnej hodnoty len z istiny peňažnej pohľadávky. Vyšší súdny úradník sa vo svojom odôvodnení odvolával aj na viaceré rozhodnutia krajských súdov a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/13/2014 zo dňa 29. 10. 2015.

3. Proti uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, v ktorej trval na nárokoch uplatnených v podanom návrhu na vykonanie exekúcie. S názorom konajúceho súdu sa v celom rozsahu nestotožnil. Poukázal na to, že: „v zmysle ust. § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; V zmysle ust. § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu a musí obsahovať označenie vymáhaného nároku; ak ide o nárok na peňažné plnenie, s rozdelením na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky,

kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu, trovy exekúcie oprávneného. Z uvedených ustanovení právnych predpisov je nepochybné, že základom pre určenie tarifnej hodnoty sporu je výška peňažného plnenia (§ 10 ods. 2 vyhlášky, ako aj § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku), a nie výška istiny. Samotný Exekučný poriadok v ust. § 48 ods. 3 písm. g) uvádza, že povinnou náležitosťou návrhu na vykonanie exekúcie je uvedenie peňažného plnenia s rozdelením na: istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu. To znamená, že peňažným plnením sa rozumie súčet uvedených čiastkových nárokov, pričom vyhláška na účely určenia tarifnej hodnoty sporu výslovne ustanovuje, že má ísť o peňažné plnenie (a nie o istinu!). Z uvedeného dôvodu tak oprávnený nesúhlasí s názorom konajúceho súdu, že ak by zákonodarca chcel, aby sa tarifná hodnota sporu počítala aj z príslušenstva istiny, bol by to vo vyhláške výslovne uviedol. Práve naopak, zákonodarca zreteľne vyjadril priamo v texte vyhlášky, že rozhodujúcim je výška peňažného plnenia, pričom samotný Exekučný poriadok uvádza, že peňažné plnenie je širší pojem, ktorý v sebe zahŕňa okrem istiny aj príslušenstvo a zmluvnú pokutu (§ 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku). Ak by teda zákonodarca chcel, aby z peňažného plnenia bolo „vylúčené“ príslušenstvo pohľadávky, alebo zmluvná pokuta, bol by to výslovne do textu vyhlášky uviedol. Vyhláška však takéto ustanovenie neobsahuje. Vzhľadom na uvedené má oprávnený za to, že určujúcim na účely výpočtu tarifnej hodnoty sporu je výška peňažného plnenia, ktorá je tvorená súčtom istiny, príslušenstva a zmluvnej pokuty (tak ako uvedené nepochybne vyplýva priamo z textu vyhlášky a ust. § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku). Podľa názoru oprávneného je rozhodnutie prvostupňového súdu arbitrárne, nakoľko výklad ust. § 10 ods. 2 vyhlášky v spojitosti s ust. § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, ktorý uvádza konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia je podľa názoru oprávneného v priamom rozpore s textom uvedených právnych predpisov, ktorý je jednoznačný. Je nepochybné, že v čase začatia poskytovania právnych služieb zo strany právneho zástupcu oprávneného bola výška peňažného plnenia bez akýchkoľvek problémov určitá a určiteľná (oprávnený vo svojom návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, z čoho pozostáva peňažné plnenie tvoriace predmet exekúcie), a takúto výšku je možné určiť jednou sumou. Je taktiež nepochybné, že predmetom exekúcie je návrh oprávneného, aby bolo prostredníctvom súdneho exekútora vymožené peňažné plnenie ako celok (istina ako aj príslušenstvo), a nie len istina, pričom právna služba poskytovaná advokátom sa týka vymoženia celého peňažného plnenia, nie len istiny. Pokiaľ konajúci súd poukazuje na konkrétne rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/13/2014, k uvedenému oprávnený uvádza, že: žiadne z uvedených rozhodnutí sa netýka exekučného konania, ale len súdneho konania, a z uvedeného dôvodu má za to, že predmetné rozhodnutia sú neaplikovateľné na prejednávaný prípad, žiadne z uvedených rozhodnutí nereflektuje právny stav, ktorý vyplýva z novely Exekučného poriadku, účinnnej od 01. 04. 2017, v zmysle ktorej, samotný Exekučný poriadok definuje, čo sa rozumie pod „peňažným plnením“, t.j. že ide o súčet istiny a príslušenstva (úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky) a zmluvnej pokuty (§ 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku). Podľa názoru oprávneného, poukaz konajúceho súdu na analogické použitie zákona o súdnych poplatkoch (§ 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.) je v celom rozsahu nenáležitý, keďže ide o osobitný zákon. Zo žiadneho ustanovenia vyhlášky nevyplýva povinnosť aplikovať akékoľvek ustanovenia Zákona o súdnych poplatkoch - či už priamo, alebo analogicky, pričom analogické použitie akéhokoľvek právneho predpisu nie je možné z dôvodu, že samotná vyhláška jasne určuje, čo je tarifnou hodnotou sporu - t.j. peňažné plnenie, a z ust. § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku jasne vyplýva, čo sa peňažným plnením na účely Exekučného konania myslí (t.j. že ide o súčet istiny a príslušenstva (úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky) a zmluvnej pokuty). Na podporu svojho právneho názoru si oprávnený dovoľuje poukázať na právne závery Krajského súdu v Prešove, vyjadrené v uznesení zo dňa 25. 06. 2013, sp. zn. 22CoE/62/2013 v zmysle ktorých, z logického a jazykového výkladu § 10 ods. 4 vyhlášky vyplýva, že základom pre výpočet odmeny advokáta je hodnota úhrnnej vymáhanej pohľadávky určená a vyčíslená ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. V čase keď dôjde k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, pričom tento úkon vykoná za oprávneného ustanovený právny zástupca, dosahuje reálna výška vymáhaného nároku voči povinnému sumu tvorenú z istiny, kapitalizovaných úrokov k danému dňu a trovy konania. Výška vymáhanej sumy pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie je teda jednoznačne určiteľná a ako taká tvorí základ pre určenie odmeny právneho zástupcu oprávneného. Reálna výška pohľadávky teda rastie v závislosti od plynutia času, v ktorom je dlžník v omeškaní. V čase, kedy dôjde k prevzatíu zastupovania veriteľa advokátom, dosahuje pohľadávka výšku, ktorá nie je tvorená len istinou, ale aj jej príslušenstvom - úrokom z omeškania. Táto výška je jednoznačne určiteľná a tvorí výšku žalobou uplatnenej pohľadávky vyčíslenej ku dňu prevzatia zastúpenia. Preto je v zmysle citovaného § 10 ods. 2 advokátskej tarify tarifnou hodnotou, z ktorej si veriteľ môže uplatniť tarifnú odmenu (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.01.2007, sp. zn. 7Cob/62/2006).“

4. Súd k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Po preštudovaní veci sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení rozhodol vecne správne. Nasvedčuje tomu aj spôsob výpočtu trov právneho zastúpenia Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ako súdnej autority - Čl. 4 ods. 4 CSP) v uznesení sp. zn. 3Oboer/134/2015 zo dňa 09. mája 2016, ktoré sa týkalo exekučného konania a predmetom ktorého bolo vymáhanie istiny s príslušenstvom. Z posledného odseku odôvodnenia na strane 7 vyplýva, že trovy právneho zastúpenia advokátom, najvyšší súd počítal iba z vymáhanej istiny.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.